

CÂT CRESC ÎN URMĂ ANII, 'NAINTE MULT MAI ESTE

Past years grow, future ones are still a lot to go

Paula Romanescu

Bilanțurile, Doamne, nu-s bune doar să ne învețe cum să „*tragem sub noi o linie neagră și să facem socoteala*“, cum zice Marin al nostru cel Ensoleillé, contabilizând momentele când am fi putut fi... când fir de iarbă, când tăcere, când grai, când stele în cădere sub greul unei legi pe care, din lene de gândire, obișnuim s-o denumim soartă-destin-scris (bine pus în frunte!).

Bilanțurile pot fi (și sunt!) tot atâtea popasuri pe un drum suitor, paralel cu infinitul din noi.

Ce alta este „popasul“ pe care *Cenaclul de Arte Plastice al Medicilor – „Ion Țuculescu*“ l-a făcut cu ocazia atingerii treptei cu numărul 60 din drumul început sub raza plăpândă, ca un ecou de Violon d'Ingres, a luminii ce-și caută alcătuire în chiar miez de umbră!

Și-a fost o zi de iunie 2016.

La Cercul Militar Național – Sala Rondă, Expoziție colectivă de artă.

Expozanții – membri ai Cenaclului Ion Țuculescu.

Nu-i deloc o excepție. Și în alte dați de-a lungul timpului, aceștia au adus pe simezele bucureștene lucrări plastice din creația lor în cadrul Saloanelor care își rostuiau rotirea după curgerea anotimpurilor, dar și în expoziții de grup ori personale.

Noutatea constă de astă dată în marcarea (prin fapte, nu vorbe!) a împlinirii a șase decenii de activitate neîntreruptă în marea familie a medicilor artiști – pictori, sculptori, graficieni, ceramiști – prin editarea unui album de artă, oglindă-bilanț a realizărilor de până acum.

Nimeni n-a fost uitat.

Într-o succintă și pertinentă prezentare au fost menționați cei care între timp s-au mutat în umbră, profesorii care au îndrumat pașii ezitanți ai celor care simțeau că le mai rămâne mereu ceva de învățat într-un domeniu în care se aruncaseră cu, drept arme și bagaje, numai dorința de a schimba cenușiul zilelor la fel (dintr-un timp de zgură și de îngheț sufletesc), într-un curcubeu de taină pe un cer prea strâmt. N-au fost uitați nici criticii de artă care le-au deslușit căile devenirii, nici cei investiți cu statut de coordonatori – președinții –, nici „batalioanele“ noilor veniți pe „frontul“ niciodată încheiatei bătălii întru ilustrarea frumuseții lumii de pe această Portocală Albastră ca o pajiște de senin smălțată cu flori de suflet omenesc.

Partea cea mai consistentă a albumului este rezervată actualilor membri ai Cenaclului ca pentru a depune mărturie că, da!, ei vor duce mai departe dulcea povară a creației pe drumul început în urmă cu 60 de ani și, că știu bine că ne mai rămâne mereu ceva de adăugat la o istorie, oricât de veche ar fi aceasta sau, mai cu seamă.

Și totuși, bilanțul făcut de Cenaclul „Ion Țuculescu“ în vara anului pe care-l traversăm spune de o „recoltă“ de frumos cu care s-ar mândri orice Uniune de creație din lumea artistică românească.

La Mulți Ani, dragi și frumoși oameni creatori de artă din tot mai năpăstuita lume medicală din timpul nostru bezmetic în care urâtul își tot încoardă struna!